

Teresa Jordà: «Esquerra és l'únic partit capaç de generar consensos»

La candidata d'ERC a les comarques gironines reivindica el paper del municipalisme al Parlament

Teresa Jordà. | Cristina Botey.

Teresa Jordà encapçala la llista d'ERC a les comarques gironines convençuda que des del municipalisme es pot canviar el país.

La consellera d'Agricultura i exbatllesca de Ripoll aposta per eixamplar la base de l'independentisme. Hi hem parlat.

- Com és que decideix fer el pas d'encapçalar la llista de comarques gironines?

- Bàsicament perquè el partit m'ho proposa. No és la primera vegada que encapçalo una llista per la demarcació de Girona però per al Parlament de Catalunya sí. Ho havia fet en tres ocasions al Congrés. Són les comarques que conec i estimo i soc de les que reivindica la potencialitat socioeconòmica de les comarques gironines, sempre. Poder-ho fer en el Parlament que volem alliberar em va semblar que era un privilegi.

No em va costar gens dir que sí perquè hem estat capaços de fer una llista molt plural amb representació de totes les comarques, de les diferents inquietuds d'aquesta demarcació i amb gent pencaire de l'àmbit municipal. La llista de Girona respon a l'ADN d'aquest partit i també als meus orígens.

Em sembla que justament és des del municipalisme des d'on es poden transformar les coses. Em va semblar que el repte el podia entomar i aquí estem.

"Hem de deixar de generar frustracions en aquest país. Si volem abraçar la llibertat política el camí només és un, ser més i ser més forts. Com més forts siguem més unilateralitat podrem aplicar, si cal"

- Tres anys després dels fets d'octubre de 2017 no es pot dir que l'independentisme arribi molt unit a aquestes eleccions. Per què?

- L'independentisme potser no és molt homogeni, però no es pot dir que no arribi fort. Venim d'una victòria incontestable on tots plegats vam ser capaços de fer coses molt bé. La urna és imbatible a tot arreu i ens vam conjugar a fer un referèndum, ho vàrem fer amb una unitat estratègica molt potent, empenyent tots cap al mateix cantó. Però no vàrem resistir l'embat per terra, mar i aire d'un estat demofòbic, caduc i capaç de fer-ho absolutament tot.

Vam fer un petit pols també el 3 d'octubre, que va ser importantíssim, però no vam ser capaços d'entomar l'embat d'aquest estat que es pot resumir en aquell discurs del fill del rei emèrit. Quan parlem d'aquest estat no parlem només del govern espanyol, parlem de la judicatura, parlem de la casa reial, parlem de l'exèrcit i parlem de tot el que hi ha darrera. Venim de molt lluny i hem arribat molt lluny.

Avui les enquestes ens estan pronosticant que possiblement podem superar el 50%. Mai no havíem arribat tan forts i tan lluny. Ara bé, és normal també que després de l'1-O tots ens descol·loquessim d'alguna manera. Perquè també hi ha una part molt emocional en tot plegat. Calia fer una reflexió. Jo crec que en aquest sentit Esquerra Republicana la vam fer.

En política no sempre la gent ha de sentir el que li agrada sentir sinó el que hi ha. Esquerra sabem el què és la repressió, sabem què és la presó i sabem què és l'exili, perquè portem noranta anys d'història, perquè l'han patit molts companys i companyes. Ara toca maximitzar les fortaleses i minimitzar totes les debilitats. Aquesta és la estratègia d'Esquerra Republicana. Sabem com arribar-hi i evidentment tot passa per la via ampla que proposem.

- El Govern arriba una mica amb empentes i rodolons a aquestes eleccions on les disfuncions de vegades s'han fet molt evidents. Després de les eleccions és probable que us hagueu de tornar a asseure en una taula i tornar a ficar-vos d'acord per formar un altre Govern. Serà molt difícil?

- És imprescindible que ens posem d'acord, sense cap mena de dubte. De fet per això jo reivindicco que Esquerra Republicana en aquest moment és l'únic partit independentista capaç de crear consensos i per això proposem un govern ampli amb els companys de Junts per Catalunya, amb els companys de PDECat, amb la Cup òbviament també. Reivindiquem el progressisme i l'autodeterminisme que abracen els companys dels comuns. L'hora és greu però alhora gloriosa, perquè se'ns generen moltes oportunitats per transformar aquest país. És evident que hem d'estar molt controlats i forts.

Aquests últims anys teníem un mandat molt complicat i molt difícil i de ben segur les coses no han anat prou bé. Les disfuncions, les tensions, el context, la pandèmia, la repressió que no ha deixat de ser flagrant, que encara hi és, tot això dificulta molt les coses i segurament genera

moltes frustracions. Hem de deixar de generar frustracions en aquest país. Si volem abraçar la llibertat política del país el camí només és un, ser més i ser més forts. Com més forts siguem més unilateralitat podrem aplicar, si cal. Nosaltres no hem renunciat absolutament a res. Però és evident que passa per ser més forts.

Teresa Jordà ha parlat amb Germà Capdevila. Foto: Cristina Botey.

- Creu que és possible un Govern tan ampli com el que proposen? Veu possible trobar pactes alternatius com proposen els comuns?

- Sumes alternatives aritmèticament no se si són possibles. Veurem què passa el dia 15. És evident que tots els del 155 estan més que fora de joc. Amb el PSC nosaltres no hi tenim absolutament res a veure. El candidat Illa proposa tornar a l'any 2010. Evidentment nosaltres no hi tenim absolutament res a veure, al contrari.

Es poden tenir pactes de govern des de fora, des de dins. Hi ha mil fórmules. Estic convençuda que només Esquerra Republicana de Catalunya pot liderar i pot abraçar d'un cantó i de l'altre per fer un govern fort, però els del 155 no hi tenen cabuda.

- Les comarques gironines són de les més impactades per la pandèmia, per la crisi i per les mesures de les restriccions. Hem d'aparcar la independència fins que ens recuperem? Ara la prioritat és allò social i econòmic i no la república?

- No. Jo crec que ho hem de fer-ho tot i tot alhora, com diu l'Oriol Junqueras. Tot i tot alhora. És obvi que necessitem les eines que ens proporciona un estat. No volem la república per canviar de bandera sinó per fer un país just amb igualtat d'oportunitats. Decidir les polítiques, no dependre d'una denúncia al Tribunal Constitucional, decidir si fem una moratòria impositiva. Tot el que pot representar tenir un estat és imprescindible i importantíssim. Sabem com fer-ho per ser més i

per treballar per tenir la independència, però alhora hem de reconstruir aquest país perquè quedarà molt tocat socialment i econòmicament.

- Laura Borràs ha dit que si se supera el 50% es reactiva immediatament la DUI. Ho veu plausible?

- Jo li diria que això és seriós. Que la política és una altra cosa. Potser ella va néixer l'1-O i no coneix realment el que és la política, però la política és ajudar a la gent i amb proclames d'aquestes no ajudem la gent. Creem frustració i a sobre no avancem. Amb tota la humilitat del món li demanaria una mica més de seriositat.

- Esquerra va apostar molt clarament per obrir una via de diàleg amb l'Estat per buscar una solució al conflicte polític, però la realitat és que no hi ha manera de tornar a asseure l'Estat a la taula, ni que afronti els indults ni la amnistia. Quin balanç fa d'aquesta aposta: és una aposta fallida, s'hi ha d'insistir?

- No és pas una aposta fallida, al contrari. És una proposta que nosaltres tenim damunt la taula i si alguna cosa som és persistents. No fa gaire dèiem *?sit and talk?* i reivindicàvem el diàleg. Jo recordo perfectament la manifestació com si la hagués viscut ahir. Això ho ha aconseguit Esquerra Republicana, ho ha aconseguit aquesta taula de negociació. Ningú no va dir que seria fàcil. L'hem aconseguida, s'ha constituïda, i ens hi hem assegut, però sabem que l'Estat farà tant el ronso com sigui possible. Hem d'exigir que s'hi assegui, que dialogui i que negociï. Hi ha un conflicte polític i només es soluciona fent política. Això és imprescindible.

Mentrestant, en paral·lel, estem fent els deures. La estratègia que tenim traçada Esquerra Republicana en aquest país l'1 d'octubre ens va ensenyar que moltes coses no les havíem fet prou bé, inclús coses que no les havíem fetes. No teníem els grans sindicats a favor, teníem els bancs en contra, òbviament. Teníem moltes de les grans empreses que no ho veien clar. No vam ser capaços d'interpel·lar a una part de la població que no veien en la república una sortida a les seves vides, al seu benestar. Tot això són feines que hem de fer.

Governar com a més llocs millor. Guanyar les eleccions amb més del 50%. Les del Parlament que tenim demà passat, les municipals, les europees, les generals, sempre sempre agafant més força i governant com a més llocs millor. Aquest país és un país de dues velocitats i això també ho hem d'entendre. Una cosa són les comarques gironines en general i una altra cosa l'àrea metropolitana de Tarragona o de Barcelona.

?"Aquestes són unes eleccions imposades. Hem de dir les coses pel seu nom. Aquestes eleccions s'haurien d'haver celebrat fa molt de temps"

Ara bé, si mentre estem fent aquests deures reconstruïm el país alhora i som capaços de gestionar bé tots els fons europeus que arribaran, és evident que tindrem molta més força. Com més força, més unilateralitat podem aplicar i podem decidir si és l'hora de tornar a fer un embat a l'Estat.

- Es preveu una abstenció elevada. Per una banda hi ha la por que la gent no anirà a votar per la Covid, i per altra banda hi ha la gent que està decebuda amb com han anat les coses del 2017 ençà i potser també es queda a casa.

- Aquestes són unes eleccions imposades. Hem de dir les coses pel seu nom. Aquestes eleccions s'haurien d'haver celebrat fa molt de temps. Hi va haver un dia que el president de la Generalitat

va dir que aquest Govern estava esgotat. És llavors que s'haurien d'haver fet i ara no m'estaria fent aquesta pregunta. No es van fer pels motius que siguin. Possiblement perquè alguna formació política no estava preparada per fer-les i això per a mi és molt greu.

Dit això, som on som i va aparèixer una cosa que es diu Covid i s'ha instal·lat. Llavors a més a més tenim unes eleccions imposades. No va ser el Govern del país que va decidir fer unes eleccions enmig d'una tercera onada, hagués sigut molt irresponsable. Vam fer un decret perquè vam considerar que no estàvem en un moment òptim per fer-les, per raons epidemiològiques i sanitàries. Com bé sabeu això també s'ho ha petat el TSJC i tenim aquestes eleccions.

Jo no sé si això és una operació d'estat, en fa tota la pinta, però en qualsevol cas tenim les urnes el 14 de febrer. Hem de ser capaços d'omplir-les. Crec que seran unes eleccions segures, si som capaços tots i totes de fer complir tots els protocols. Que hi hagi gent que tingui por és normal. Podem assegurar que es pot votar sempre que se segueixin aquests protocols.

- Amb això resollem el tema de la por, però no l'enuig d'alguns ciutadans amb la política o pels efectes de la pandèmia.

- Jo també estic empenyada i tocada emocionalment. Jo tinc la sort que ningú del meu entorn més immediat ni familiar ni amic directe ha patit greument aquesta pandèmia ni he perdut ningú i tinc feina sortosament. Però imaginem-nos la gent que està patint, que ha perdut algú, que no té feina. Clar que estan empenyats però justament per això hem d'anar a votar. Perquè la política o la fem o te la fan. És així de senzill.

Nosaltres portem un projecte transformador perquè volem transformar aquest país. Volem canviar les coses. Estem cansats de 40 anys de sociovergència, de fer les coses de la mateixa manera. També sabem que ens ataquen per terra, mar i aire perquè segurament fem nosa. Fem nosa a la Moncloa, a la Zarzuela, a l'Íbex i a algun status quo d'aquest país instal·ladíssim. Potser és l'hora de canviar les coses i transformar-les.

Teresa Jordà, a l'entrevista. Foto: Cristina Botey.

Apel·lo a tota aquesta gent que malgrat tot vagi a votar empenyat. A vegades anem a votar empenyats, a vegades anem a treballar empenyats a vegades anem a negociar empenyats. Doncs anem a votar encara que sigui empenyats perquè sinó ells ho faran i va de debò, són molt transcendents aquestes eleccions. Ens cal un govern fort, necessari, ampli, amb ganes de transformar i creat per les esquerres republicanes d'aquest país.

- Quines són les propostes d'Esquerra per a les comarques gironines?

- Jo crec que les possibilitats i les potencialitats de les comarques gironines són immenses i moltes d'elles ni tan sols les hem explorat molt bé. Jo ho he interioritzat molt ara, sent consellera del sector més imprescindible del país, que és el de la pagesia, el sector primari, la ramaderia i la pesca. Les comarques gironines ho tenen tot, absolutament tot. Fins i tot un litoral meravellós, un Pirineu increïble, serveis industrials, turístics, en el sector de l'alimentació. D'entrada cal reivindicar-los.

A nivell d'infraestructures tenim un aeroport com el de Girona que conjuntament amb el de Reus han de ser dos nexes importantíssims de l'aeroport del Prat, sense cap mena de dubte. Aquest país li falta una política aeroportuària forta, perquè ja sabem el que representa a Aena. Jo crec que tenim una oportunitat ingent.

El turisme és una altre focus important, però ha de ser sostenible. Cal entendre el turisme com a

turisme de qualitat donant-li totes aquelles potencialitats que puguem, des del mar fins a la muntanya. Jo crec que aquí hi ha molt a fer a mig termini. A curt ara tot va de reconstruir i d'ajudar sense cap mena de dubte. No pot quedar ningú enrere.

"Clar que estan emprenyats però justament per això hem d'anar a votar. Perquè la política o la fem o te la fan."

Són suficients les ajudes que s'estan donant unilateralment des del Govern perquè tenim un Estat que no hi és ni se l'espera? Mai no són suficients les ajudes. Estan ben encaminades? Ho intentem. Aquesta última ajuda de 611 milions als sectors que més estan patint, a les pimes, a les persones que estan en ERTO, a les empreses, en això estem. Ara arribaran els fons europeus i cal aprofitar-los per formar-nos i professionalitzar-nos molt més. Les potencialitats són enormes.

Fent una clicada d'ull al sector que m'estimo moltíssim, que és el sector primari, la potencialitat de les comarques gironines és increïble. Tenim unes confraries de pescadors que s'haurien de declarar béns d'interés nacional sense cap mena de dubte. Tenim les millors pomes, les millors vedelles, els millors xais, els millors productors, els millors elaboradors. El sector alimentari a Catalunya és brutal i Girona el representa d'una manera fantàstica. Ara bé, tot això ho hem de fer també en paral·lel i ara toca acompanyar, detectar tota aquella gent, totes aquelles empreses que estan en risc i que són moltes, i acompanyar-les amb el millor del finançament vehiculat com sigui.

[plantillaeleccions]